

[Gregersen.]

forhandle sig til Rette med de andre Partier. Venstre, ja ogsaa de Konservative, har endda tilbudt at udvide Kredsen af dem, der skulde have Understøttelse. Det skulde man ikke synes at en Regering, der foregiver at være Smaakaarsfolks Ven, kunde have noget imod. Oppositionen har der været venligere sindet over for Smaafolk end Regeringspartierne selv, saa man skulde synes, at der maatte have været Betingelser for at faa en enig Rigsdag til at vedtage det Lovforslag, som Regeringen har fremsat, men man kan ikke andet end faa den Fornemmelse, at Regeringspartierne ikke har ønsket at faa nogen med.

Men det burde ikke vedblivende være en god politisk Forretning at bringe Folk i Nød og derefter hjælpe dem, navnlig naar det aabent indrømmes, at Hjælpen ikke svarer til Fordyrelsen. Det har engang været fortjenstfuldt, at Socialdemokratiet skaffede Smaafolk den Hjælp, som de kunde, paa et Tidspunkt, hvor Socialdemokratiets Indflydelse ikke rakte videre, og det er naturligt, at det vakte Sympati i de brede Lag, og at det ogsaa vakte Haab om en Fremtid, hvor dette Parti fik Magten; men jeg understreger, at nu, da Partiet har faaet Magten, og dets almindelige Politik bestaar i at frembringe Dyrtdid, burde det ikke give Bonus at give en øget Understøttelse, der ikke dækker det Tab, som Regeringen selv har paaført Forbrugerne.

Der er i de stillede Ændringsforslag Ting, som i deres Tendens falder sammen med vore Ønsker, men ogsaa Ting, som vi maa betragte som Forringelser af Lovforslaget, og som vi ikke kan tiltræde. Vi vil derfor afholde os fra at stemme om de foreslaaede Ændringer. Vi kan da kun haabe, at de Mennesker, som Regeringen har glemt, vil blive hjulpet paa anden Maade, og Regeringens Glemsomhed over for de uorganiserede kan naturligvis ikke afholde os fra ved tredie Behandling at stemme for en Hjælp, som vi anser for nødvendig, til Invalider, gamle og arbejdsløshedsforsikrede.

Alfred Jensen: Vi har allerede ved første Behandling af Lovforslaget udtalt vor Sympati og Tilfredshed med et saadant Lovforslag, men vi udtrykte samtidig som vor Opfattelse, at Forslaget var meget mangelfuldt, og at vi ønskede visse Ændringer deri. Der er ikke fra Udvalget stillet noget Ændringsforslag, der i væsentlig Grad imødekommer vore Ønsker. Det eneste Forslag, der er stillet fra Flertallet, er, at Loven træder i Kraft straks efter Vedtagel-

sen, og det kan vi ikke have noget imod. Hvad de øvrige Ændringsforslag i Betænkningen angaar, det vil altsaa sige de to Mindretals Ændringsforslag, maa jeg sige, at vi kan ikke stemme for noget af dem, hverken det under 1 opførte Forslag til en ændret Affattelse af det samlede Lovforslag eller de under Nr. 2—7 omhandlede Ændringsforslag.

Det under 1 opførte Ændringsforslag, der er stillet af de ærede Medlemmer inden for Venstre, foreslaar nok en Udvidelse af det oprindelige Forslag derved, at det tager ikke-forsikrede arbejdsløse med, men der sker samtidig en Forringelse derved, at Understøttelsens Maksimum for forsikrede og ikke-forsikrede nedsættes. Endvidere sker der en Forringelse derved, at der stilles større Krav til de arbejdsløses Ledighed, idet man ikke kan nøjes med de 25 afkontrolerede Søgnedage, som Regeringsforslaget indeholder, men kræver 30 Søgnedage i de 4 Maaneder fra 1. November til 28. Februar og 60 Dage i Sommerhalvaaret. Man maa dog forstaa, at naar Regeringen har foreslaaet 25 Dage, saa er det gjort bevidst, og saa maa det være i Overensstemmelse med de Tanker, som Socialdemokratiets Gruppeformand, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, fremsatte under Finanslovdebatten, at Arbejdernes økonomiske Bæreevne er paa Bristepunktet. Det maa vel være ud fra denne Betragtning, at Arbejdernes Budget er saa anspændt, at det ikke taaler nogen yderligere Belastning, uden at der skrives hjælpende til, at der ikke er stillet større Krav til Ledigheden end de 25 Dage.

Vi kan ikke betragte Venstres Forslag som andet end Udtryk for en Undervurdering af den Opfattelse, som Regeringen vedrørende Arbejdernes økonomiske Forhold har gjort gældende, og da der foreslaas Indskrænkninger, baade hvad angaar det Antal Medlemmer, der kan faa Hjælpen, og den Hjælp, der kan ydes, kan vi ikke stemme for det Forslag, som Venstre har stillet.

De Konservatives Ændringsforslag tager ganske vist Sigte paa en vis Udvidelse af Lovforslagets Omraade, men samtidig med Udvidelsen foreslaas en Indskrænkning derved, at der efter dette Forslag kun vil blive ydet Hjælp til Forsørgere og oven i Købet kun til Forsørgere med Børn under 18 Aar. Det er en Meningsløshed, at ugifte ikke kan komme i Betragtning, men det er en langtfølgelig Meningsløshed, at barnløse Ægtepar, som dog skal fyre deres Lejlighed op lige saavel som de gifte med Børn, heller ikke kan komme i Betragtning. Denne Indskrænkning er ikke i Lovforslagets Aand og